

рабъ, като знаеше мадритска-та прокламация, подъ управление-то на капитанина си С. Верперъ, командантинъ на нѣмската фрегата „Фрйдрихъ Карлъ“, тури ржка на този вапоръ; послѣ нѣколко дни същата фрегата въ съдружничество съ английска-та флота, принуди други 3 кораби „Квито, Рио, и Алмаива“, които бомбардираха откритата Алмерия, да се върнатъ отъ Малага за Картагена. На 15 Септем. 1873 са почна обсада-та на Картагена отъ камъ суша-та, когито инсургенти-тѣ отъ камъ море правяха чести нападения, разбира са безъ сподука. На 26 Ноемвр. са начена бомбардирване-то на Картагена и са продължи до края на година-та.

Въ начало-то на 1874 пакъ са явиха нови променения у испанския главенъ градъ и то отъ страна-та на консервативна-та републиканска партия; генералъ Павия, управителъ на Мадритъ, влезе на 3 Яаннуария въ сената на Кортеси-тѣ и развали събрание-то: маршалъ Серрано блѣсна на чело на управление-то, кой-то почти на всякадѣ въ Испания са поздравя радостно. Малко подиръ това правителство-то сполучи да довърши революция-та въ Картагена; послѣ една петмѣсечна обсада, града са предаде, но главатари-тѣ на въстание-то още по-прѣди бѣха побѣгна-ли въ единъ вапоръ. Единъ отъ революционерни-тѣ вапори „Тетуенъ“

бѣше го стигнала една граната отъ обсадители-тѣ, та са запали и кога-то огъня достигна до барутна-та камара, прѣсна са въ въздуха.

бѣше го стигнала една граната отъ обсадители-тѣ, та са запали и кога-то огъня достигна до барутна-та камара, прѣсна са въ въздуха.